

~~17~~
EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

V-1

SIGNAT. MDCCCXXIII.

MONIMENTUM
 SUPREMI HONORIS
 MENTISQUE GRATISSIMÆ,
 VIRO
 SUMME REVERENDO ET MAGNIFICO
 DOMINO
JOH. GEORGIO
NEUMANNO.

DOCTORI THEOLOGO judicio-
 fissimo, ac PROFESSORI, de Alma ad Albim, & univerſa
 puriori Eccleſia, immortaliter merito, Senatus Sacri ASSES-
 SORI Graviſſimo, nec non Academiae a BIBLIOTHE-
 CA Solertiſſimo, Ordiniſque Sanctioris p. t. DE-
 CANO maxime Spectabili,

QVI
 Anno cto Ioc LXI. Cal. Maji primum lucem conſpexit,
 & ſupra milleſimum Septingentefimum, nono,

Die V. Septembris placide obdormivit,

IIIX. ejusdem, in templum Academicum elatus,
 & ad latus B. Lutheri humatus,

XV. denique ſoleni ritu eſt cohoneſtatus,

PATRONO MAGNO, COMPATRI VENERANDO,
 &, quondam, Commilitoni, Convictori atque Con-
 tubernali ſvayisſimo, jam deſideratiſſimo.

EXCITATUM,

A

M. GEORGIO MICHAELIS CASSAL, Hungaro,
 Ampliſſimi Sapientum Ordinis Aſſeſſore.

WITTEBERGÆ,
 Typis MARTINI SCHULTZII, Acad. Typogr.

WALTHERO celebri Successor rite NEANDER
Quum delectus erat, munia gnavus adit.
Mox sermone sacro de bellis quaerit Iovæ,
Post Ducis hæc JOSUÆ quis pia fata geret?
Innuvit e Juda QVENQVAM fore, voce modesta,
Decessori qui sed tamen impar erit.
Ast experti sunt Gideonis acinacis hostes
Stragem, despexit quem prius alta cohors.
Sunt casti, sterili nimium pietate tumentes:
Sic veniæ hic metam figere queisque lubet.
Et quos oblectat divini Secta Platonis,
Monstra Deistarum stravit ad usque necem.
Colloquioque paratus erat certamen inire
Syncretismi, quem parturit orbis iners.
Edidit ac specimen, sed mox ex ungue leonem
Agnoscat hostis, protinus antra petit.
Prelia committenda sibi cum plura videret,
His frontem miles sistit in arte bonus.
Numinis auxilio fretus, dirasque phalanges
Aggreditur: causam noverat esse DEI.
Strenuus ast Heros acie succumbit in acri:
Victori tanto gloria major erit.
Nondum te senium lassum, NEUMANNE, gravabat,
Nec morbi: longo tempore sospes eras.
Sic placuit Domino, post tot, donare, labores,
Te rude: supremi gratia quanta Ducis!

Attamen

Attamen interdum mortem accelerare videntur
Casus, quos hominum nemo cavere potest.
Scilicet incidit in morbum suavissima Nata,
Qui, vehementior, huic exitiosus erat.
Differuitque Pater, quanto fervore puella
Gestiit extremum claudere in orbe diem:
Cantillat gaudens, profert oracula sacra,
Advigilat precibus, spe sua damna levat.
Angelicos memorat socios, Christumque corollam
Floricomam capiti jam indere velle suo.
Atque patrem, matrem comites aviamque futuros
Aserit: hinc læta mente parata mori.
Conticuit, posthæc: SIT SANCTUM NOMEN IOVÆ,
Dixit, & aligeris jungitur, ecce, choris.
Heu! quantum moesti dejecit corda parentis
Per charæ Natæ vis inimica necis.
Hinc ingens omnes subito dolor occupat artus,
Quem celeri sequitur post pede morbus atrox.
Non hunc Hippocratis sciti, nec cura Galeni
Depellunt: animum cura salutis agit.
Omnia cordate disponit, pharmaca sumit,
Quæ profunt animæ: tecta superna petit.
Jam salve coeli civis, justamque coronam,
Quam victori dat, suscipe, dextra DEI.
Ast tu, summa quidem perpes, NEUMANNE beate,
Gaudia perentis lætus in arce poli;

Verum

Verum quos gemitus, planctus, suspiria quanta,
Omnibus eliciunt fata inopina tua?
Irrigat, en, lacrumis fidum pia Caja maritum,
Filius orbatus matre, patre usque gemit.
Sanguine conjuncti, complures atque clientes
Patronum lugent, nobile quisque decus.
Extinctum lumen deplorat Leucoris alma:
Collegamque probum sanctior ordo dolet.
Purior ingeminat moerens Ecclesia Christi:
Sternitur heu! fulcrum, pars mea chara jacet.
Inclutus heu! cecidit, puri qui dogmata coetus
Heros, asseruit: Dux bonus, ecce ruit.
Hæc pietate superbas ne vulgentur in aures,
Ne cristas gaudens erigat alta cohors.
Iuste DEUS, poenas a nobis tolle benignus,
Omina quæque latent pelle sinistra procul.
Exhilarés moestos, tandem faciemque serenam
Ostendas clemens, tristia damna leves.
Damna leves, quæ me pariter contingere cernis:
Nam Fautor mea qui damna levabat obit.
Qui mea damna levarent conciliesque Patronos,
Ne quævis orbum sæva procella petat.
Jam post fata tibi gratam, Patrone beate,
Contestor mentem, detque brabea DEUS.
Postque piam mortem, placida, Vir Summe, quiete
Utaris, fulgens Sidus in axe poli.

Ung.

VI 1

= [Occasionalia Vol. 2.
= Fumeralia K.-R.]

X.285598A

W 117
W 118

MONIMENTUM
 SUPREMI HONORIS
 MENTISQUE GRATISSIMÆ,
 VIRO
 SUMME REVERENDO ET MAGNIFICO
 DOMINO
JOH. GEORGIO
NEUMANNO,

DOCTORI THEOLOGO judicio-
 fissimo, ac PROFESSORI, de Alma ad Albim, & univerfa
 puriori Ecclesia, immortaliter merito, Senatus Sacri ASSES-
 SORI Gravissimo, nec non Academiae a BIBLIOTHE-
 CA Solertissimo, Ordinisque Sanctioris p. t. DE-
 CANO maxume Spectabili,

QVI
 Anno cto lxxi. Cal. Maji primum lucem conspexit,
 & supra millesimum Septingentesimum, nono,

Die V. Septembris placide obdormivit,

IIIX. ejusdem, in templum Academicum elatus,
 & ad latus B. Lutheri humatus,

XV. denique solenni ritu est cohonestatus,

PATRONO MAGNO, COMPATRI VENERANDO,
 &, quondam, Commilitoni, Convictori atque Con-
 tubernali fivavisimo, jam desideratissimo,

EXCITATUM,

A

M. GEORGIO MICHAELIS CASSAL, Hungaro,
 Amplissimi Sapientum Ordinis Aefflore.

WITTEBERGÆ.

